

יונה

1 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בֶן-אֲמֹתַי לֵאמֹר: 2 קוּם לֶךְ אֶל-גִּיּוֹנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי-עָלְתָה רַעְתָּם לְפָנַי: 3 וַיֵּקֶם יוֹנָה לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלְּפָנַי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּה וּבָאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלְּפָנַי יְהוָה: 4 וַיְהִי הַטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גְּדוֹל בַּיָּם וַתֹּאנִיָּה תִשָּׁבַח לַהֲשִׁבֵר: 5 וַיִּירָאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהֵי וַיִּטְלוּ אֶת-הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה אֶל-הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנָה יָרַד אֶל-יַרְכַּתֵּי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרֶדֶם: 6 וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה-לָּךְ

נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל-אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יַתְעַשֵּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאכֵד: 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ וּנְפִילָה גּוֹרְלוֹת וּנְדַעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל-יוֹנָה: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּגִידֶהָ נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי-הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ מִהַמְּלֹאכְתֶּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מִה אֲרָצֶךָ וְאִי-מִזֶּה עִם אֹתָהּ: 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַבְרֵי אֲנִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיַּבְשָׁה: 10 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלְּפָנַי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם: 11 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵינוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסַעַר: 12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנֵי

והטילני אל-הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני
 כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: ¹³ ויחתרו האנשים
 להשיב אל-היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:
¹⁴ ויקראו אל-יהוה ויאמרו אנה יהוה אל-נא נאבדה
 בנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו גם נקיא כי אתה יהוה
 כאשר תפצת עשית: ¹⁵ וישאו את-יונה ויטלוהו אל-הים
 ויעמד הים מזעפו: ¹⁶ וייראו האנשים וראו גדולה
 את-יהוה ויזבחו זבח ליהוה ויִדְרו נְדָרִים:

2

¹ וימן יהוה דג גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי
 הדג שלשה ימים ושלשה לילות: ² ויתפלל יונה אל-יהוה
 אלהיו ממעי הדגה: ³ ויאמר קראתי מצרה לי אל-יהוה
 ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: ⁴ ותשליכני
 מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל-משבריי וגליי
 עלי עברו: ⁵ ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף
 להביט אל-היכל קדשך: ⁶ אפפוני מים עד-נפש תהום
 יסבבני סוף חבוש לראשי: ⁷ לקצבי הרים ירדתי הארץ
 ברחיק בעדי לעולם ותעל משחת תני יהוה אלהי:
⁸ בהתעטף עלי נפשי את-יהוה זכרתי ותבוא אליי
 תפלתי

אל-היכל קדשך: ⁹ משמרים הבלי-שוא חסדם יעזבו:
¹⁰ ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
 ישועתה ליהוה: ¹¹ ויאמר יהוה לדג ויקא את-יונה

אל־הַיְבֻשָּׁה: פ

3

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לֵאמֹר: 2 קוּם לְךָ אֶל־גִּיּוֹנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקֵרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ: 3 וַיִּקָּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־גִּיּוֹנָה כַּדְּבַר יְהוָה וַיִּגִּינָה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֵלֵהִים מִהַלָּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 4 וַיַּחֲלֵל יוֹנָה לְבוֹא בְעִיר מִהַלָּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּגִּינָה נְהַפְכֶת: 5 וַיֵּאֱמִינוּ אַנְשֵׁי גִיּוֹנָה בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרְאוּ צוּם וַיִּלְבְּשׂוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם

וְעַד־קִטְנָם: 6 וַיִּגַע הַדְּבַר אֶל־מֶלֶךְ גִּיּוֹנָה וַיִּקָּם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֹר אֲדָרְתּוֹ מֵעָלָיו וַיִּכַּס שֵׁק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאָפֶר: 7 וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּגִיּוֹנָה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַגְּדָלָיו לֵאמֹר הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה הַבְּקָר וְהַצֹּאן אֶל־יִטְעֲמוּ מֵאוֹמָה אֶל־יָרְעוּ וַיָּמִים אֶל־יִשְׁתּוּ: 8 וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיִּשְׁבּוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה וּמִן־הַחֲמֹס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: 9 מִי־יִוָּדַע יָשׁוּב וַנַּחֵם הָאֱלֹהִים וַשֹּׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: 10 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדְּרָכָם הַרְעָה וַיִּנַּחֵם הָאֱלֹהִים עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר־דָּבַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

4

1 וַיִּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְּדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ: 2 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה הַלּוֹא־זֶה דְּבָרִי עַד־הַיּוֹתִי עַל־אֲדָמָתִי עַל־כֵּן קָדַמְתִּי לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי

כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי חַנּוּן וְרַחוּם אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנֶחֱם
 עַל־הַרְעָה: ³ וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב
 מוֹתִי מַחְיִי: ⁴ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֲחֵיטֵב חָרָה לָךְ: ⁵ וַיֵּצֵא
 יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֶכֶה
 וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֹל עֵד אֲשֶׁר יֵרְאֶה מִה־יְהוָה בְּעִיר:
⁶ וַיִּמַּן יְהוָה אֱלֹהִים קִיקָיוֹן וַיַּעַל אֶמְעַל לַיּוֹנָה לְהִיּוֹת צֹל
 עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעַתוֹ וַיִּשְׁמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן
 שִׁמְחָה גְדוֹלָה: ⁷ וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלֹת הַשָּׁחַר
 לַמַּחֲרַת וַתִּפֹּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבֶשׁ: ⁸ וַיְהִי אֶפְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ
 וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חַרְיִשִׁית וַתִּפֹּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה
 וַיִּתְעַלֶּף וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחְיִי:
⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הֲחֵיטֵב חָרָה לָךְ עַל־הַקִּיקָיוֹן
 וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה לִי עַד־מוֹת: ¹⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵף
 עַל־הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמְלָתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שִׁבּוֹן־לְלִילָה
 הִנֵּה וּבִן־לְלִילָה אֶבֶד: ¹¹ וְאַנִּי לֹא אֶחֹס עַל־נִיּוֹנָה הָעִיר
 הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה תְרַבֶּה מִשְׁתִּים־עֲשָׂרָה רְבוֹ אֲדָם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינֵנוּ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבִהְמַת רַבָּה:

הקודש כתבי

**The Hebrew Old Testament, Westminster Leningrad
Codex**

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Biblical/Ancient

Lemma and morphology data are licensed under a Creative Commons Attribution- ShareAlike license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>). For attribution purposes, credit the Open Scriptures Hebrew Bible Project. The text of the WLC remains in the public domain.

2017-12-27

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 31 Aug 2023

d1a7663b-2d06-5130-ae51-1db48e8c0710